

Vi har en forestilling om, hvordan hundegalskab ser ud: fråde om munden, tænderne blottet i snerren, aggressiv holdning. Bilgalskaben, der har omtrent samme ydre symptomer, kendes ikke alene i Sønderjylland, den er en plage over hele landet.

Som bekendt indtræder svære psykiske forstyrrelser hos visse medborgere, når de kryber ind bag det dyre blik for at køre til arbejde og fest eller blot at hengive sig til fartens glæder. Det er ganske vist kun et mindretal, der gribes af denne galskab, men de sætter deres umiskendelige præg på trafikken.

Den bilgales ansigt ligner noget fra zoologisk have. Et dyr man har drillet ved at smide pinde ind i buret. Han er helt forkert i ansigtet, og man kan mundaflæse hvert vredt ord af hans læber. For han har altid ret — det er de andre der er nogle klokkefår og umuliser i trafikken.

Hvis de vrængende vildmænd så endda tog fat på dem, der kører groft uforsvarligt (det sker af og til), men det er i reglen de forsigtige og langsomtkørende, det går ud over.

TRAFIKKEN SKAL AFVIGLES. er blevet bilismens slagord, og det betyder, at man skal køre rask til og følge med de andre kvikke hoder. Hvad der så ellers sker under den hurtige afvikling, snakker man ikke om i den forbindelse.

Mange får færdighe, når de sidder bag et rat. Sygdommen er meget smitsom og næsten ikke til at kurere uden chokbehandling (oftest af livsfarlig art).

Da hurtig kørsel også er en alt for nem form for selvhævdelse, er det ikke svært, at mange færdigbilister får forhøjet

BIL OG BLODTRYK

AF HOLGER IISAGER

blodtryk og bliver til snerrende nervevrag, når deres fremfart generes af forsigtigere. Den brave medborger forvandles til en dyttende og tænder-skærende Frankenstein eller en cirkusforestilling af sarkastiske fagter.

NAR De færdes på rullende trapper, over gadekryds og på tæt pakkede fortovs, huler, grimasser og truer De så ad de langsomme trafikant? Hæver De øjenbrynene helt om i nakken for at demonstrere de andre færdselsisters ubodelige stupiditet? Eller fører De pegefingeren pistoltruende til tindingen for at vise en medtrafikant, at han kun har gennemtræk deroppe, hvor de små grå ellers pulserer?

Hvis De står foran en dør sammen med en dame, tjatter De så arrigt for at betyde hende, at hun må ruppe neglene og se at komme gennem den dør først? Næh, De vil selvfølgelig smile og med en venlig gestus bede hende gå først.

Men den bilgale er ingen landevejens ridder, fart over fellet er hans motto, og der er ikke tid til kærlige bilsener eller sekundlange smil. Et par hug og stod i luften må være nok.

NU er danske færdselsregler jo ikke lavet af de kloge i landet, og vi kan ikke undgå at opleve en del situationer, hvor enten alle kører frem eller alle holder tilbage. I begge tilfælde efterfølges opbrems-

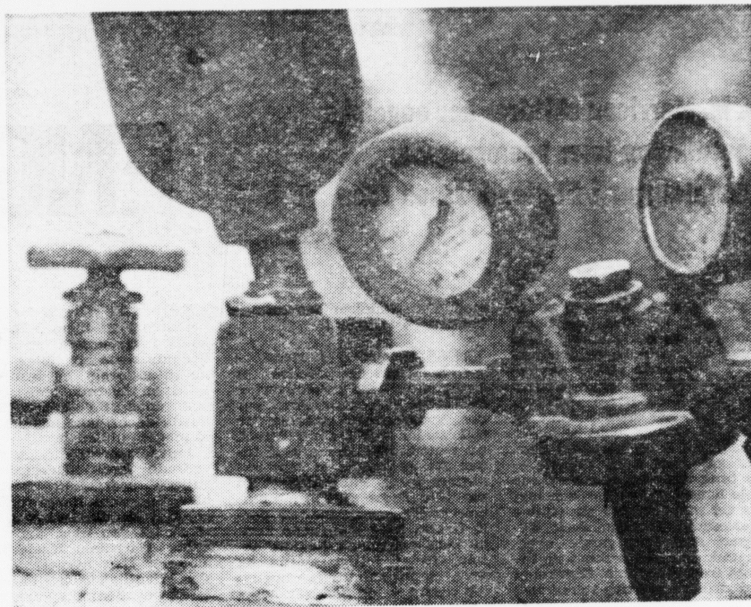
ningerne til af kommanderende og affejende håndbevægelser og forbitrede ansigtsudtryk. Der er ikke tid til courtoisie eller venlighed. Man er jo uendelig imponeret af farten, så selv det, der var ment som et lille vink, bliver til en gretæve i luften.

»Han kører hårdt, men virkelig godt«. Masser af bilister dyrker farten og støttes heri af en vældig brodermenighed. Vi får gang på gang at vide, at danskere ikke kan køre bil, de er for langsomme og usikre. Næh, se til tyskerne, de kører hårdt og godt. Ja, statistikken over bilbrud viser, at tyskerne kører hårdt, men ikke at de kører bedre end os.

Jeg kender en del hårdtkørende bilister, men kun ganske

få, der samtidig kører godt (hensynsfuld og klogt beregnende), men jeg kan altid få bunker af forsikringer fra de hurtigt kørendes slægtninge og venner, om hvilke fremragende bilister de er. Måske kan vernerne i farten ikke opfatte alle de fejl og risikable manøvrer, der foretages?

JEG ved også, at flere af de fartberusede til daglig er omgængelige og hensynsfulde mennesker, og at de undskylder deres vildskab i trafikken med, at de af hensyn til trafikken afvikling må foretage alle henstillinger lynhurtigt og overtredt. Måske er fejlen bare, at de aldrig har set sig selv i en lille film med dem selv i hovedrollen som general Motor?

tæt på en ting

Den franske maler Renoir brød sig ikke om ting hvis de ikke var lavet i hånden — hvis de ikke var det havde de ingen sjæl, sagde han. Det er jo et eksklusivt synspunkt som nok kunne skabe problemer for en sakkels humor der bare havde tænkt sig at købe en gulvspand — af håndgjort plastic, tak. Jeg gad nok se ekspedientens ansigt.

Alligevel kan man få umådelig mange ting som har været i hånden for. Danmark importerer hvert år for flere millioner kroner udenlandsk kunsthåndværk: mexicanske, spanske, kinesiske, japanske og arabiske ting som næsten alle er flettede, knyttede, vævede, formede eller dekorerede i hånden. De er oftest forbausende billige, og regner man told, oms og avance fra får man så minimale tal at man skammer sig. Det kan ganske givet ikke betale sig at lave håndarbejde, og selv om man er umådelig rap på fingrene kan man næppe tjene penge nok til at leve en menneskeverdigt tilværelse. Det

PERSONLIGHED

er ikke kærlighed til håndarbejde som driver fattige mennesker til at lave disse ting, men nød og elendighed og en forfærdende mangel på muligheder for at få andet arbejde. Set på denne baggrund er det gribende at se hvorledes hver eneste af alle disse millioner småting har kvalitet og bærer præg af den omhu og redelige

grundighed deres fremstillere har lagt i arbejdet. Der er aldrig »snød« på vægten — hver eneste lille detalje er som den skal være, og hvert eneste stykke kunsthåndværk er blevet behandlet som om det var det eneste af sin art. Tingene har fået om ikke sjæl, så dog personlighed.

Tyrehovedet på billedet er

bare ét af mange, mange tusind, men ligner egentlig kun de andre overfladisk. Det er flettet af siv og bruges af spanske børn når de leger tyrefægtning, så det er altså bestemt for en kort og drastisk skæbne, men alligevel er hovedet flettet så smukt, at det er lige til at anbringe på et museum. Ingen af disse tyrehoveder har det sam-

me udtryk, øjnenes placering, hornenes bøjning og længde, nakkens tykkelse gør hver enkelt til et selvstændigt kunstværk. Prisen er ca. 20 kroner.

Min kone bruger hornene til at hænge sine plasticarmbånd på, men hovedet behøver selvfølgelig ingen dekoration — det er mere end smukt nok i sig selv.

TW

